

Štíte náš, Bože, pohled, popatř na tvář svého pomazaného! Lepší je jeden den v tvých nádvořích než jinde tisíc.

1. čtení: Jer 38,4-6.8-10

2. čtení: Žid 12,1-4

Ev.: Lk 12,49-53

ŽI 40 Hospodine, na pomoc mi pospěš!

Život s Bohem nás má otevřít pro naši původní krásu

Skrze každého z nás se může a má rozzářit Boží sláva. Život s Bohem nás chce učinit otevřenými pro původní krásu, kterou Bůh pro každého z nás zamýšlel v oné jedinečnosti, již jsme. Událost Ježíšova proměnění na hoře Proměnění je obrazem naděje, že i my budeme stále více proměňováni v onen jedinečný obraz, který si o nás vytvořil Bůh. Znamená to, že tak jako zazářil Ježíš na hoře Proměnění, rozzáří se i na naší tváři její původní jas, který bývá ale často skryt pod nejrůznějším nánosem.

Ježíš byl vždycky naplněn Boží slávou, ale učedníci to nevnímali. Nyní se tato sláva

zviditelnila na jeho tváři. Boží záře prostoupila dokonce i jeho oděv, který náhle také začal zářit.

Při události proměnění se u Ježíše zjevili Mojžíš a Eliáš. Proč zrovna oni? Mojžíš je osvoboditel Izraele a zároveň zákonodárce. Lze říci, že necháme-li se podle Ježíšova vzoru beze zbytku naplnit Božím světlem a zazáří-li v nás Boží sláva, budeme osvobozeni od vnitřních pnutí a tlaku, jemuž se často sami vystavujeme, a náš život dostane řád. Sami od sebe začneme dělat to, co odpovídá našemu bytí, a jednat podle Božích přikázání. Eliáš je prorok. Každý z nás může být prorok, který zjevuje tomuto světu něco z Boha, co může být vyjádřeno pouze jeho osobou. Máme se stávat zrcadlem Boží slávy. Vytušíme slovo, které chce Bůh skrze nás říci tomuto světu.

Událost Ježíšova proměnění nám ukazuje také cíl naší duchovní cesty. Tím cílem je být „prostupný“ pro Boží světlo a lásku. To, co se tu vypráví o Ježíši, je zaslíbeno stejně i nám, vnímáme-li se jako Boží synové a dcery. I v nás se chce rozzářit Boží sláva, a to právě v naší člověčině a křehkosti. Putujeme-li spolu s Ježíšem, může se nám dostat vnitřního pokoje, zkušenosti naplnění světlem, kdy začneme pojednou vyzařovat dobro i na druhé. Sami si onoho vlastního vyzařování vůbec nemusíme všimnout.

Jsme proměnováni k obrazu Páně mocí Ducha Páně. (2 Kor 3,18)

www.pastorace.cz

Promsuvá o sásce k Bohu

Naše tělo je křehká nádoba. Je to totiž předmět určený pro smrt a pro červy. A přece si dáváme víc záležet, abychom jej obstarali, než na tom, abychom se postarali o obohacení své duše, která je tak veliká, že si není možné představit nic většího, skutečně nic! Vždyť vidíme, že Bůh, veden žárem své lásky, nás nechtěl stvořit podobné zvířatům, stvořil nás však k obrazu svému a ke své podobě! Ó, jak velký je člověk.

Člověk stvořený z lásky nemůže žít bez lásky. Miluje buď Boha, nebo miluje sebe a svět. Milé děti, podívejte se: Chybí nám jenom víra. Pokud člověk nemá víru, je slepý. Kdo nevidí, nepoznává. Kdo nepoznává, nemiluje. Kdo nemiluje Boha, miluje sebe a své rozkoše. Ulpívá svým srdcem na věcech, které se rozplynou jako kouř. Nezná ani pravdu, ani nic dobrého. Může znát jen lež, protože nemá světlo a žije v mlze. Kdyby měl světlo, jistě by viděl, že všechno to, co miluje, mu může přinést jen věčnou smrt. Je to předchut' pekla.

Milé děti, vidíte, že kromě Boha není nic trvalého, nic, nic! Život zanikne! Štěstí zmizí. Zdraví se pokazí. Dobré jméno bývá pošpiněno. Ženeme se pryč jako vítr. Všechno prchá bouřným krokem. Všechno se žene dál. Ach, můj Bože, můj Bože! Jak moc je potřeba milovat ty, kdo se ve svých náklonnostech obracejí ke všem těmto věcem. Obracejí se k nim, protože přespříliš milují sami sebe. Nemilují se však láskou rozumnou, milují se láskou k sobě samým a ke světu, a proto hledají tvory víc než Boha. A právě proto nejsou

nikdy spokojeni. Nikdy nemají klid. Stále jsou plní nepokoje. Stále jsou v trapném a úzkostném rozrušení, stále rozervaní.

Hled'te, milé děti, dobrý křešťan jede po cestě tohoto světa na krásném triumfálním voze. Vůz táhnou andělé a řídí ho sám nás Pán. Oproti tomu ubohý hříšník je zapřáhnut do vozu života, d'ábel sedí na kozlíku a žene ho kupředu silnými ranami bičem.

Milé děti, úkony víry, naděje a lásky v sobě obsahují veškerou blaženosť člověka na zemi. Vírou věříme v to, co nám Bůh slíbil. Věříme, že ho jednou uvidíme. Věříme, že ho jednou budeme zakoušet a že u něho jednou budeme věčně. V naději očekáváme splnění těchto zaslíbení. Doufáme, že budeme za všechny své dobré skutky, dobré myšlenky a dobré náklonnosti odměněni, protože Bůh nic neopomene. Co ještě potřebujeme, abychom byli šťastní?

V nebi už nebude víra ani naděje, protože zmizí mlhy, které zatemňují náš rozum. Náš duch pozná věci, které jsou mu tady na zemi skryté. Už vůbec nebude doufat, protože bude všechno mít. Nikdo nedoufá, že získá poklad, když už ten poklad má. Ale bude tam lásku. Tou budeme přímo opojeni. Budeme obklopeni oceánem božské lásky a nezměrné lásky Srdce Ježíšova. Láska je tedy také předchutí nebe. Kdybychom ji pochopili, cítili a zakoušeli, jak bychom byli šťastní. Neštastní jsme jenom proto, že Boha nemilujeme.

Říkáme: „Věřím, můj Bože, věřím pevně, bez nejmenší pochybnosti, bez nejmenší vady.“ Ach, kež bychom dobře pochopili ta slova: „Věřím pevně, že jsi přítomný, že mě vidíš, že jsem před tvým zrakem, že také já budu jednou na tebe hledět tváří v tvář, že budu mít účast na všem, co na věčnosti slibuješ! Doufám, můj Bože, že mě odměníš za všechno, co jsem učinil, abych se ti líbil! Miluji tě, můj Bože, mám srdce, abych tě miloval!“ Ach, jak všemohoucí by byl tento úkon víry, který je zároveň také úkonem lásky. Kdybychom opravdově poznali své štěstí v tom, že můžeme Boha milovat, byli bychom plni úžasu.

Je to podobné, jako kdyby kníže nebo císař dal předvolat jednoho ze svých poddaných a řekl: „Chci tě učinit šťastným. Zůstaň u mě a využívej všechno, co mám. Ale dej si pozor, abys neprovedl něco, co se mi nelibí. Tomu se vyhni, jak jen můžeš.“ Jak pečlivě a horlivě by tento poddaný usiloval o to, aby se knížeti ve všem zalíbil. A hled'te, právě takovou nabídku předkládá Bůh nám. A my tak málo dbáme o jeho přátelství, tak málo si vážíme jeho slibů. Ach, jak nepochopitelná je to zaslepenost.

sv. Jan Maria Vianney, www.fatym.com

Církve se směje

- „Tak jaká byla zkouška?“ „Velice nábožná.“ „Jak to, nábožná?“ „No, profesor v černém, já v černém, profesor položil otázku, já se pokřížoval, za chvíli jsem odpověděl a on se pokřížoval.“
- Vězeňský kaplan promlouvá k recividistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu: „Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat.“ „Moc děkuji za nabídku, důstojnosti,“ povídá vězeň. „Ale na to musí být odborník.“
- Turista přijde ke Genezaretskému jezeru, kde stojí malá bárka, která převáží turisty na druhou stranu. Zeptá se lodníka: „Promiňte, co stojí jízdné na druhou stranu?“ Majitel bárky se na něho podívá a řekne: „Dvacet liber.“ „Není to trochu moc?“ „Vážený pane, to je jezero Genezaretské. Po tomto jezeru chodil Kristus pěšky!“ Turista se usměje a řekne: „Není divu, při těch cenách!“

PODĚKOVÁNÍ

Milovaní farníci, bratři a sestry,
rád bych touto cestou vyjádřil svou vděčnost Vám všem, kteří jste spolu se mnou poděkovali Pánu Bohu za 10 let kněžství. Děkuji všem, kteří se zapojili do příprav kostela a také zámku pro pohoštění. Děkuji hasičům za stavbu stanů. Děkuji všem hudebníkům a zpěvákům za jejich obohacení liturgie. Děkuji také ministrantům. Velké poděkování patří všem, kdo obsluhovali a starali se o hosty. Děkuji za sponzorské dary a také za štědré ruce, které přispěli v takové míře, že téměř pokryly všechny náklady. Děkuji za všechny dary a především za modlitby.

Všem vyslovuji upřímné Pán Bůh zaplať!

P. František Antonín Dostál

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 18. 8. do 25. 8. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
20. neděle v mezidobí 18. 8.	Hustopeče	8:00	Za rodiče Váhalovy, za rodiče Škařupovy a za celou živou rodinu
	Patrocinium Špičky	9:30	Za živé a † farníky a občany Špiček
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Strnadlovy, dceru Vérku, syna Karla a dvo
Pondělí 19. 8. <i>sv. Jan Eudes</i>	Špičky	17:30	Za Marii Susíkovou, její 3 sestry, bratra Josefa a dvo
Sobota 24. 8. <i>sv. Bartoloměje, svátek</i>	Polom	15:00	Za živé a † farníky a občany Polomi
	Špičky	17:30	Za † Jana Bartoška, manželku, 2 bratry a živou rodinu
21. neděle v mezidobí 25. 8.	Hustopeče	8:00	Za Františka a Anežku Horníkovy, vnuka Aleše, za Boženu a Františka Podmolovy, vnučku Kristýnku a za dar zdraví pro živé rodiny
	Černotín	9:30	Za † donátory a dobrodince farnosti
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Tylichovy a sestru Svatavu, za živou a † rodinu
	Hranické Loučky	15:00	Za živé a † farníky a občany Hranických Louček

V případě potřeby zaopatření nebo pohřbu volejte tel. č. 733 741 614.

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.